Yargıtay 12. CD E.2022/1581 K.2026/6944 (02.07.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2022/1581 E. , 2026/6944 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2018/2704 E., 2020/3172 K.

SUÇ : Taksirle öldürme

HÜKÜM : Mahkûmiyet

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

İlk Derece Mahkemesince kurulan hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; sanık ve katılanlar vekili tarafından temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde 5271 sayılı CMK'nın 298/1. maddesindeki temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmiştir.

Katılan vekilinin duruşmalı inceleme talebinin, 7079 sayılı Kanun'un 94. maddesiyle değişik 5271 sayılı CMK'nın 299/1. maddesi gereği takdîren reddine karar verilmekle gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

İlk Derece Mahkemesince sanık hakkında taksirle öldürme suçundan kurulan 5237 sayılı TCK'nın 85/1, 22/3, 62/1 ve 63/1. maddeleri uyarınca 4 yıl 5 ay 10 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına ve mahsuba ilişkin hükme yönelik sanık ve katılanlar vekillerinin istinaf başvurularının Bölge Adliye Mahkemesince kabulü ile duruşmalı yapılan inceleme neticesinde, 5271 sayılı CMK'nın 280/2. maddesi uyarınca İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak sanık hakkında taksirle öldürme suçundan 5237 sayılı TCK'nın 85/1 ve 63/1. maddeleri uyarınca 5 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına ve mahsuba karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Katılan ... ... vekilinin temyiz sebepleri; sanığın kastının öldürmeye yönelik olduğuna, tanıkların kovuşturma evresinde önceki beyanlarından döndüklerine, olayın sıcağı ile alınan ilk beyanlarına itibar edilmesi gerektiğine, vesaire ilişkindir.

Katılan ... vekilinin temyiz sebepleri; sanığın kastının öldürmeye yönelik olduğuna, tanıkların kovuşturma evresinde önceki beyanlarından döndüklerine, olayın sıcağı ile alınan ilk beyanlarına itibar edilmesi gerektiğine, vesaire ilişkindir.

Sanığın temyiz sebepleri; ölenin yanına gelip küfür ettiğine daha sonra elindeki şişeyle kafasına vurduğuna, daha sonra kafasını sıkıştırdığına kendisinin bir anlık refleks ile ölene yumruk attığına, kendisini savunduğuna ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İlk Derece Mahkemesince, dosyada mevcut belge ve bilgiler, soruşturma ve kovuşturma evrelerinde alınan beyanlarla birlikte dikkate alınarak yapılan değerlendirmede; 08.07.2016 tarihinde saat 02.00 sıralarında, sanık ve ...'ın restoranda karşılaştıkları ve aralarında tartışma başladığı, iş yerinin içerisinde karışılıklı itişme şeklinde başlayan tartışmanın iş yerinin dışarısında devam ettiği, sanığın ...'ın yüz bölgesine sert bir yumruk attığı, ...'ın bunun etkisiyle adli rapor içerikleri ve tanık anlatımlarından edinilen kanaate göre baş bölgesini sert zemine çarptığı ve künt kafa travmasına bağlı beyin kanaması, beyin doku

harabiyeti ve bu nedenle gelişen komplikasyonlar sonucunda 10.07.2016 tarihinde tedavi gördüğü hastanede öldüğü olayda; olayın cereyan tarzı da gözetildiğinde öldürme kastıyla hareket ettiğinin kabulüne olanak bulunmayan sanığın kasten yaralama eyleminden kaynaklı ölüm neticesinin öngörülebilir mahiyette olduğu, ölene yönelik sert bir yumruk darbesi atan, ölenin bulunduğu yerdeki zeminin de sert zemin olduğunu bilen ve darbenin etkisiyle yere düşüp başını çarparak ölebileceğini öngörebilecek durumda olduğu kanaatine ulaşılan sanığın, aşamalardaki aksi sabit görülmeyen savunma ve beyanlarına nazaran ölüm sonucunu istemediği ancak ölümle sonuçlanan öngörülebilir zararlı neticeyi öngördüğü buna rağmen sert bir yumruk darbesinde bulunarak ve zararlı neticeyi öngörerek ölümle sonuçlanan neticeye sebebiyet verdiği, sanığın bilinçli taksirle öldürme suçunu işlediği sabit görülerek mahkûmiyetine dair karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince duruşmalı yapılan inceleme neticesinde; sanık ile ölen arasında restoranın içinde başlayan ve restoran dışına sirayet eden tartışma ve kavga neticesinde; ...'ın darbe sonucunda dengesini kaybederek sert zemine düşmesi üzerine ölümün gerçekleştiği, Adli Tıp İhtisas Kurulunun 06.11.2017 tarihli ek mütalaası çerçevesinde sanığın ölen ...'yi yaralama kastıyla hareket etmesi neticesinde yaşamını tehlikeye sokan duruma neden olmayacak nitelikte ve etkisi basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek mahiyette yaraladığı; sanığın eylemi sonucu ölende meydana gelen yaralanmanın 5237 sayılı TCK'nın 86/2. maddesi kapsamında kalması durumunda, 5237 sayılı TCK'nin 23. maddesi delaletiyle aynı Kanun'un 85/1. maddesinde düzenlenen taksirle ölüme neden olma suçunun oluşacağı ve bu haliyle İlk Derece Mahkemesinin bu yöndeki kabulünün usûl ve kanuna uygun olduğu, ancak dava konusu olayda, sanığın ölene karşı yaralama kapsamındaki eylemi sonucunda ölüm olayının gerçekleşeceğinin öngörmesinin beklenemeyeceği ve bu haliyle de sanık hakkında bilinçli taksir halinin gerçekleşmediği kabul edilerek İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak, sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 85/1. maddesindeki taksirle öldürme suçundan yeniden hüküm kurulmuş ve sanığın mahkûmiyetine karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE VE KARAR

08.07.2016 tarihinde saat 02.00 sıralarında, sanık ve ...'ın restoranda karşılaştıkları ve aralarında tartışma başladığı, tartışmanın restoran dışına taştığı, sanığın ...'a yumruk atması neticesinde ...'ın yere düşerek kafasını çarptığı ve öldüğü olayda; 21.08.2017 tarihli Adli Tıp Kurumu raporunda "kesici- ezici -kesici delici alet ile oluşmasının mümkün olmadığı, ifadelerde belirtildiği şekilde sanığın yumrukla kişiye vurması sonucu ölenin kontrolsüz bir şekilde düşerek başını bulunduğu zemine çarpması ile husüllerinin mümkün olduğu, ancak sorulduğu üzere sert ve künt bir cismin kafaya direkt havalesi ile de oluşabileceği mevcut verilerle aralarında tıbben ayırım yapılamadığı" hususunun belirtildiği, 06.11.2017 tarihli Adli Tıp Kurumu raporunda "yaralamanın yaşamını tehlikeye sokan bir durum oluşturmadığı ve kişi üzerindeki etkisinin basit tıbbi müdahale ile giderilebilir nitelikte olduğu" hususunun belirtildiği, tanıkların soruşturma evresinde ne olduğunu görmedikleri bir cisimle sanığın vurduğunu beyan ettikleri, olay günü olay yerinde yapılan araştırmada ise suçta kullanıldığı değerlendirilen sert cisim bulunamadığı, kovuşturma evresinde tanıkların sanığın yumruk attığını gördüklerini beyan ettikleri, Adli Tıp Kurumu raporları, yapılan keşif ve sanığın aşamalardaki beyanları dikkate alındığında, Bölge Adliye Mahkemesinin sanığın eyleminin 5237 sayılı TCK'nın 23/1. maddesi yollamasıyla aynı Kanun'un 85/1. maddesindeki taksirle öldürme suçunu oluşturduğuna dair kabul ve uygulamasında bir isabetsizlik görülmemiş, sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 87/4. maddesindeki neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama suçundan mahkûmiyet kararı verilmemesi nedeniyle hükmün bozulmasını öneren Tebliğname görüşüne iştirak olunmamıştır.

Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan tüm delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, eylemin sanık tarafından gerçekleştirildiğinin saptandığı, vicdanî kanının dosya içindeki belge ve bilgilerle uyumlu olarak kesin verilere dayandırıldığı, eyleme uyan suç vasfı ile yaptırımların doğru biçimde belirlendiği anlaşılmakla, Bölge Adliye Mahkemesinin kararında sanık ile katılanlar vekilleri tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı CMK'nın 289/1. maddesi ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden, aynı Kanun'un 302/1. maddesi uyarınca Tebliğname'ye aykırı olarak, değişik gerekçesi ile oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMLERİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı CMK'nın 304/1. maddesi uyarınca Ödemiş Ağır Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 14. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

02.07.2026 tarihinde karar verildi.

DEĞİŞİK GEREKÇE

Dairemizce de esas alınan Mahkeme'nin kabulüne göre tartışma sırasında sanığın sert bir yumrukla yüzüne vurması nedeniyle yere düşen mağdurun kafasını sert zemine çarptığı, gelişen beyin kanaması ve komplikasyonlar sonucunda hayatını kaybettiği anlaşılmaktadır.

Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesince duruşmalı yargılama sonucunda ölümün basit tıbbi müdahale gerektiren kasıtlı eyleme bağlı olarak meydana gelmesi nedeniyle 5237 sayılı TCK'nın 23. maddesi delaleti ile aynı Kanunun 85/1. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiş, bu kabul ve uygulama Dairemiz tarafından yerinde görülmüş ve hüküm onanmıştır.

Bilindiği üzere netice sebebiyle ağırlaşan suçlardan sorumluluğu düzenleyen 5237 sayılı Kanunun 23. maddesi yalnızca Kanun'un özel bölümünde yer alan, netice sebebiyle ağırlaşmış suç maddeleriyle birlikte uygulanma kabiliyetini haizdir. Kasten yaralama eyleminin ölümle neticelendiği halleri düzenleyen 5237 sayılı TCK'nın 87. maddesi uyarınca ceza verilebilmesi için kasten yaralamanın aynı Kanun'un 86. maddesinin 1. ve/veya 3. fıkralarına temas etmesi gerekir. Başka deyişle 86/2. madde kapsamını geçmeyen yaralama fiilleri bakımından Kanunun 23. maddesinin uygulanabilirliği bulunmamaktadır. Kanunilik ilkesi gereği suça konu vakaya uygulanamayan maddeye atıfla uygulama yapılamaz. Yorumla veya kıyasla atıf yapılması da maddi ceza hukukundaki kıyas yasağını ihlal eder.

Bu durumda söz konusu atfı savunanlar şöyle bir gerekçe ileri sürmektedir; netice taksirli ise de ilk hareket kasıtlı olduğuna göre faili bu atıf olmadan nasıl taksirli suçtan sorumlu tutabiliriz?

Bu yaklaşımın suç teorisi açısından yerinde olmadığı, bu tür vakalarda taksirli sorumluluğa başvurulmasının eylemin TCK madde 85/1 tipikliğine uygun olması nedeniyle olduğu görüşündeyiz. Taksirli harekette kasıtlı hareketler gibi failin iradi hareketine dayalıdır. Kasıtlı hareketten farkı, neticenin istenmiyor olmasıdır. Bununla birlikte kişi hak ve özgürlüklerinin güvence altına alınması ilkesine dayanan her hukuk düzeninde özen yükümlülüğü kasıtlı hareketler bakımından da söz konusudur. Başka deyişle kasten hareket eden fail, hareketinin öngörülebilir daha ağır bir neticeye neden olmaması konusunda özen göstermekle yükümlüdür. Bu nedenle kasıtla başlayan hareketin ağırlaşmış neticeye dair öngörülebilir riski bünyesinde taşıdığı durumda özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla temel hareketin içerisinde taksirin bulunduğu da kabul edilmelidir. Başka deyişle temel hareketin kasıtlı olması ağırlaşmış netice yönünden taksirin tipikliğinin incelenmesine engel teşkil etmemektedir.

Esasen doktirinde kimi yazarlar da hususa işaret ederek kasıtlı basit neticeli harekete bağlı ölüm neticesi dolayısıyla Kanun'un 85/1. maddesinin doğrudan uygulanması gerektiğini ifade etmişlerdir. (doktrindeki eserlere atıf)

İncelenen dosyada suç ve cezaların kanuniliği ilkesi gereği istisnai ve bağımsız bir sorumluluk nedeni olan netice sebebiyle ağırlaşmış suça ilişkin genel hüküm mahiyetindeki 23. maddenin, olayda uygulanamaz olduğu halde atfen de olsa uygulanabilir kılınmasını yerinde bulmamaktayım. Bununla birlikte ceza sorumluluğunun sonuç olarak taksirle ölüme neden olma suçu kapsamında görülmesi nedeniyle BAM Ceza Dairesi hükmünün onanmasına dair karara belirttiğim gerekçe ile birlikte katılmaktayım.